

2005. február 24., csütörtök

10. üdvözli e tekintetben a Tanács 2004. augusztus 26-i egyhangú döntését⁽¹⁾ olyan korlátozások bevezetéséről, mint például a vízumkiadás megtagadása 2005. február 27-ig 17 olyan Dnyeszteren túli vezető részére, akiket felelősnek tartanak a konfliktus politikai rendezésének megakadályozásáért;

11. emlékeztet a Tanács közös válságkezelési javaslatára és hangsúlyozza, hogy Oroszország jelentős felelősséggel tartozik a térség helyzetéért, mivel ténylegesen mintegy 2 500 katonát állomásoztat a Dnyeszteren túli területeken, akiket az EBESZ 1999-es isztambuli csúcsertekezletén elfogadott döntése értelmében 2002 végéig vissza kellett volna vonnia;

12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európa Tanács főtitkárának, az EBESZ főtitkárának, az EBESZ/ODHIR igazgatójának, valamint Moldova, Románia, Oroszország, Ukrajna és az Amerikai Egyesült Államok kormányának és parlamentjének.

(¹) HL L 279., 2004.8.28., 47. o.

P6_TA(2005)0056**Munkahelyi biztonság és egészségvédelem****Az Európai Parlament állásfoglalása a munkahelyi biztonság és egészségvédelem elősegítéséről (2004/2205(INI))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a munkavállalók munkahelyi egészségvédelmének és biztonságának javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló 89/391/EGK irányelv (keretirányelv), a 89/654/EGK (munkahelyek), a 89/655/EGK (munkaeszközök), a 89/656/EGK (egyéni védőeszközök), a 90/269/EGK (kézi anyagmozgatás) és a 90/270/EGK (képernyő előtti munkavégzés) irányelvek rendelkezéseinek gyakorlati végrehajtásáról szóló közleményére (COM(2004)0062),
  - tekintettel a Bizottságnak a határozott idejű vagy munkaerő-kölcsönzés céljából létesített munkaviszonyban álló munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségének javítását elősegítő intézkedések kiegészítéséről szóló 91/383/EGK irányelv végrehajtásáról szóló személyzeti munkadokumentumára (SEC(2004)0635),
  - tekintettel a Bizottságnak a Munkahelyi Biztonsági, Higiéniai és Egészségvédelmi Tanácsadó Bizottság 27. éves tevékenységéről szóló 2002-es jelentésére (COM(2004)0539),
  - tekintettel az Alkalmazkodás a változáshoz a munkahelyen és a társadalomban: új közösségi stratégia a munkahelyi egészségvédelemről és biztonságról 2002–2006 (COM(2002)0118) című bizottsági közleményre,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére és 112. cikkének (2) bekezdésére,
  - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-0029/2005),
- A. mivel az Európai Unió alapjogi chartájának⁽¹⁾ 31. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy „minden munkavállalónak joga van egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkakörülményekhez”,
- B. mivel az EK-Szerződés 137. cikkének (1) bekezdés a) pontjában az Európai Közösség azt a célt tűzte maga elé, hogy a munkahelyi környezetnek a dolgozók egészségvédelmét és biztonságát célzó javítása terén végzett a tagállami tevékenységeket támogatja és kiegészíti,
- C. mivel az EK-Szerződés 152. cikkének (1) bekezdése kijelenti, hogy „valamennyi közösségi politika és tevékenység meghatározása és végrehajtása során biztosítani kell az emberi egészségvédelem magas szintjét”,

(¹) HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

2005. február 24., csütörtök

- D. mivel az önmagában alapvető célként kezelendő munkahelyi egészségvédelem és biztonság egyike a legfontosabb EU-politikáknak; mivel a biztonságos és egészséges munkahelyi környezet és munkaszervezés a gazdaságra és a társadalomra nézve is teljesítményfokozó tényezőként hatnak,
- E. mivel az európai munkaerőpiac és népesség sok tekintetben változott – az Európai Unió bővítése; jobb lehetőségek mind a munkaerő, mind pedig a vállalkozások szabad áramlására; rugalmasabb munkaidő, ideértve a részidőben végzett munkát; a munkaerőpiac megosztottsága; alvállalkozás; az alkalmi és ideiglenes munkavállalás; a népesség előregedése és fogyása – amit fontos kihívásként kell tekinteni egy jobb és nagyobb számú munkahelyet teremteni képes gazdaság céljainak elérésére tekintettel,
- F. mivel a Közösség munkahelyi körülményeket illető erőfeszítése nagyfontosságú a lisszaboni stratégia több és jobb munkahely teremtésére irányuló céljainak megvalósítása szempontjából; mivel a jobb munkahelyi környezet nemcsak jobb körülményeket teremt az európai dolgozók számára de egyben fokozza is az európai termelékenységet és növekedést,
- G. mivel az egészség- és munkavédelemmel kapcsolatos közösségi irányelvek nem vonatkoznak az otthon dolgozókra, akik nagy része nő,
- H. mivel a tizenöt régi uniós tagállam közül három a Bizottság többszöri ismételt felszólítására sem nyújtott be nemzeti jelentést arról, hogy hogyan valósították meg a 91/383/EGK irányelvben⁽¹⁾ foglaltakat,

1. üdvözlí a Bizottságnak a munkahelyi egészségvédelemre és biztonságra vonatkozó törvények végrehajtásáról készített elemzését, és az irányelvek rendelkezéseinek munkahelyi alkalmazásáról szóló értékelését és várja az egyes, még hátralévő irányelvek alkalmazásáról szóló bizottsági értékelést; kedvező eredményként könyveli el a munkahelyi balesetek számának csökkenését, illetve azt, hogy a munkahelyi egészségvédelem és biztonság érdekében végrehajtott lépések jobb munkakörülményeket eredményeznek, valamint fokozzák a termelékenységet, versenyképességet és munkavállalásra ösztönöznek; sajnálatát fejezi ki a Bizottságot jelentésének késedelmes közzététele miatt, mivel a tagállamok nemzeti végrehajtására vonatkozó jelentések már 1997-ben esedékessé váltak; kéri, hogy a jövőben készítendő értékelő jelentések jobb elemzések formájában térjenek ki a munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági rendelkezésekre a tagállamok általi gyakorlati végrehajtására;

2. üdvözlí a Bizottság általános következtetéseit, ugyanakkor úgy véli, hogy a jövőbeni közösségi egészségügyi és biztonsági stratégiával kapcsolatban célratörőbb és rendszerezettebb irányultságra van szükség; ezzel kapcsolatban kéri a Bizottságot és a Tanácsot: vizsgálják meg a keretegyezmény kibővítésének lehetőségét, hogy az a kimaradt csoportokra, mint például az önálló munkavégzőkre is kiterjedjen; hangsúlyozza továbbá a helyzet beható vizsgálatának szükségességét egyes szektorokban, mint például az építőipar, halászat és mezőgazdaság, illetve egészségügy; felszólítja a Bizottságot, hogy mielőbb értékelje az új 2002–2006-os munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi stratégia megvalósítását;

3. üdvözlí a Bizottságnak a 91/383/EGK irányelv gyakorlati végrehajtását elemző és értékelő tanulmány kezdeményezésére vonatkozó tervét; támogatja a Bizottságnak az összes vonatkozó irányelv rendelkezéseinek mind a 25 tagállamban történő gyakorlati végrehajtását bemutató egységes jelentés kidolgozására irányuló javaslatát; felszólítja a Bizottságot, hogy tevékenyen segítse a nemzeti adatgyűjtő rendszerek harmonizációját és fokozottabb összevethetőségét, a megfelelő kockázatfelmérésről és ellenőrzésről, valamint a tevékenységek kiszervezéséről, alvállalkozók bevonásáról, ideiglenes foglalkoztatásról történő adatgyűjtés javítása érdekében;

4. alapvető fontosságúnak tartja a munkahelyi balesetekről készült nyilvántartási rendszer javítását, mivel a megbízható és összehasonlítható statisztikák hiánya megnehezíti a közösségi politikák kialakítását és hatékony elfogadtatását, különösen tíz új tagállam csatlakozása után;

5. úgy véli, hogy a Munkahelyi Biztonsági, Higiéniai és Egészségvédelmi Tanácsadó Bizottságot teljes mértékben be kell vonni mind az egységes jelentés, mind pedig az azt alkotó jelentések kidolgozásába, illetve a készítésüket megelőző tárgyalásokba; továbbá úgy véli, hogy a nemzeti jelentések megírását háromoldalú egyeztetéseknek kellene megelőznie, ami jelenleg nem mindig így történik;

⁽¹⁾ A Tanács 1991. június 25-i 91/383/EGK irányelve a határozott idejű vagy munkaerő-kölcsönzés céljából létesített munkaviszonyban álló munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségének javítását elősegítő intézkedések kiegészítéséről (HL L 206., 1991.7.29., 19. o.).

2005. február 24., csütörtök

6. kiemeli a nemzeti és európai törvények által felhatalmazott szociális partnerek alapvető szerepét, akikre a társadalmi párbeszéd kezdeményezése miatt, illetve a képviselő kiterjesztése eszközei javítása érdekében van szükség; rámutat arra, hogy a megelőző szemléletet a munkahelyi egészségvédelem és biztonság szempontjának az alapvető oktatásba, szakmunkásképző programokba és továbbképzésbe történő beépítésének fokozásával kell megerősíteni; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy ösztönözze a társadalmi partnerek között a munkahelyi egészségvédelemről és biztonságról szóló párbeszédet a munkahelyi környezet tekintetében;
7. úgy véli, hogy a 89/391/EGK⁽¹⁾ irányelv nagyobb lehetőséget biztosít a dolgozóknak és a munkaadóknak egy olyan megelőző stratégia kialakításában való egyenjogú részvételhez, mely folytonosan javítja az egészségvédelmet és a biztonságot; hangsúlyozza a nők fokozott képviselőténak szükségességét a szakszervezetek és munkaadók irányító szerveiben annak biztosítására, hogy egészségvédelmi és biztonsági igényeiket figyelembe vegyék, és ezen igények biztosítására megfelelő rendelkezéseket hozzanak;
8. rámutat arra, hogy a közelmúltbeli kutatások szerint az uniós munkavállalók közel 50 százalékának nincs hozzáférése a megelőző szolgáltatásokhoz, a létező szolgáltatások nem teljesen fognak át több tudományágat, közülük többen nem megfelelően tükrözik a keretirányelvben lefektetett megelőző intézkedések rangsorát; felszólítja a Bizottságot, hogy részletesebben vizsgálja meg a tagállamok megelőzési rendszereit, és az illetékes nemzeti hatóságokkal együttműködve dolgozzon ki az átfogó uniós stratégiára épülő összefüggő nemzeti megelőzési politikáknak keretet biztosító javaslatokat, amelyek kiemelten kezelik a munkavállalók információkkal való ellátását;
9. sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek kézzelfogható intézkedéseket a rendelkezések kis- és középvállalati, valamint közszolgálati szektorban való alkalmazási szintjének javítására; újra megerősíti 2002. október 23-i állásfoglalását⁽²⁾, amelyben támogatta a meglévő irányelvek alkalmazására vonatkozó útmutatók kidolgozását – amelyeket különösen a kis- és középvállalatok, a fokozottan veszélyes ágazatok és a specifikus, állandó és ismétlődő kockázatokkal járó munkavégzők esetében jobb képzési anyagokkal és tájékoztatással kell kiegészíteni; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a munkavállalók nemét, korát és kulturális tényezőit, egységesen, hatékonyan és azonos módon juttassák érvényre a törvényeket, és fordítsanak különös figyelmet a nemi, faji, vagy etnikai, vallási vagy világnézeti, fogyatékos testi állapot, életkor vagy szexuális orientáltság miatti hátrányos megkülönböztetésre;
10. megjegyzi, hogy a kis- és középvállalkozások részére nyújtott, különösen a 89/391/EGK irányelvről szóló tájékoztatás nem megfelelő, és ezen a helyzeten javítani kell;
11. úgy véli, hogy általában a munkavállalók védelmét, tájékoztatását, részvételét, munkahelyi egészségvédelemről és biztonságról szóló társadalmi párbeszédet illető együttműködését stb. célzó programokat általában, a kis- és középvállalatokban vagy ez utóbbiak számára létrehozott programokat pedig különösen úgy kellene megszervezni, hogy egyszerűbb eljárásokon alapuljanak, és hogy az ilyen programok és projektek megfelelő finanszírozására a költségvetési tervben előirányzott összegeket időben kellene kiutalni;
12. sürgeti a tagállamokat, hogy növeljék a munkaügyi felügyelőségek számát, minőségét és azok hatáskörét, illetve, hogy bővítsék és terjesszék ki a munkaügyi felügyelők oktatását és szakminősítését; kéri a Bizottságot, hogy ösztönözze a vezető munkaügyi felügyelők bizottságának (SLIC) tevékenységét; ugyanakkor azon a véleményen van, hogy az ipari kockázat-megelőzést nem a munkaügyi felügyelők szerepére kell alapozni, hanem a társadalmi partnerek, különösen a munkáltatók és munkavállalók munkahelyi együttműködésére;
13. rámutat arra, hogy a gyakorta sikeresen kezdeményezett jogsértési eljárások ellenére számos tagállam mégis elmulasztja egyes rendelkezések végrehajtását (pl. a megelőzési szolgálati alkalmazottak képességeinek és alkalmasságának meghatározása, a munkáltató biztonsági kötelezettségének és a munkavállalói képviselő meghatározásának vonatkozásában); felkéri a Bizottságot, hogy a jövőben is rendeljen el jogsértési eljárásokat az ilyen tagállami mulasztásokkal szemben;
14. hangsúlyozza az esélyegyenlőség általános érvényesítése elvének kulcsszerepét, vagyis a nemek közötti esélyegyenlőség elvének figyelembevételét a biztonsági és egészségvédelmi tevékenységek és elemzések során, és megállapítja, hogy a közösségi egészségvédelmi és biztonsági stratégia elősegíti a nemek közötti esélyegyenlőség belefoglalását a munkahelyi egészségvédelembe és biztonságba; felszólítja a tagállamokat, hogy rendszeresen és hatékonyan valósítsák meg és segítsék elő ezt az elvet;

⁽¹⁾ A Tanács 1989. június 12-i irányelve a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről (HL L 183., 1989.6.29., 1. o.).

⁽²⁾ HL C 300. E, 2003.12.11., 290. o.

2005. február 24., csütörtök

15. hangsúlyozza, hogy a nők diszkriminációja a munkaerőpiacon és a munkakörülményekben kihatással van egészségükre és biztonságukra; felszólítja a tagállamokat, hogy hajtsák végre a 2002/73/EK irányelvet⁽¹⁾, melynek célja a diszkrimináció, különösen a szexuális zaklatás és a diszkrimináció más, az anyasághoz kapcsolódó formáinak megszüntetése; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy a nemzeti átültetés befejezése után folytasson minőségi és összehasonlító értékeléseket a bevezetett jogszabályi rendelkezésekről és segítse elő a jó gyakorlatok cseréjét és terjedését;

16. felszólítja a Bizottságot, hogy cselekvési programjába építse be a nemhez kötődő problémákat, különös tekintettel az alábbiakra:

- i) sajátos egészségügyi és munkavédelmi problémák orvoslása és ellenőrzése,
- ii) munkával kapcsolatos kockázatok és hosszú távú lelki betegségek (mint például a kiégés és depresszió), amelyek a családi életet és munkát összeegyeztetni próbáló férfiakra és nőkre nehezedő kettős terheléssel, illetve a hatalmas munkaerő-piaci feszültséggel magyarázhatók,
- iii) munkahelyi stressz, erőszak, megfélemlítés és zaklatás,
- iv) az ilyen jellegű problémák kisebb lefedettsége a megfelelő megelőző szolgáltatások által,
- v) ergonómiailag egészségtelen munkakörülmények;

17. felhívja a figyelmet annak szükségességére, hogy a kutatás a munkával kapcsolatos betegségekre és ezek megelőzésére is kiterjedjen, kellő jelentőséget tulajdonítva a pszicho-szociális betegségeknél, de a nem kizárólag ezekre korlátozódva;

18. megállapítja, hogy a munkahelyi egészségvédelemről és biztonságról szóló közösségi irányelvek nem vonatkoznak a háztartási munkára vagy a házastársak családi vállalkozásokban – főként a kereskedelem, kézműipar és mezőgazdaság terén – „segítőként” történő munkavégzésére; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen kezdeményezéseket valamennyi dolgozó munkahelyi egészségvédelme és biztonsága érdekében azáltal, hogy javasolja a 86/613/EGK tanácsi irányelvnek⁽²⁾ a Parlament 1997. február 21-i⁽³⁾, illetve 2003. június 3-i⁽⁴⁾ állásfoglalásaiban kért módosításait;

19. mélyszéles aggodalmának ad hangot, hogy az ideiglenesen és rövidtávon foglalkoztatott munkavállalók között túlzottan magas a baleseti arány, amely egyes tagállamokban az állandó munkavállalókéval legalább kétszeresét teszi ki; rámutat arra, hogy a 91/383/EGK irányelv általános szabályként előírja, hogy az ideiglenes jelleggel foglalkoztatott munkavállalókat az egyéb munkavállalóknak kijáró munkaegészségügyi jogokkal azonos jogok illetik meg, viszont az irányelv nem határoz meg olyan sajátos mechanizmusokat, amelyek a fenti elvet a gyakorlatban megvalósíthatóvá tennék; felszólítja a Bizottságot ezen hiányosságok orvoslására; felszólítja a tagállamokat, hogy mielőbb jussanak megállapodásra a Bizottság ideiglenes munkavállalókra vonatkozó irányelv-javaslatát illetően;

20. megállapítja, hogy a legutóbbi adatok⁽⁵⁾ a főként nőket foglalkoztató ágazatokban a balesetek számának enyhe növekedését jelzik; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kezdeményezzenek új intézkedéseket a nők munkahelyi problémáival összefüggésben; felszólítja továbbá a tagállamokat a nők foglalkoztatási kockázatainak beépítésére a munkahelyi egészségvédelem és biztonság nyomon követése során alkalmazott mutatók közé (nemzeti baleseti jelentések, kutatások és tanulmányok);

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. szeptember 23-i irányelve a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló 76/207/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 269., 2002.10.5., 15. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1986. december 11-i 86/613/EGK irányelve az önálló vállalkozói tevékenységet, beleértve a mezőgazdasági tevékenységet is, folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról, valamint az önálló vállalkozó nők terheiről és anyasági védelméről (HL L 359., 1986.12.19., 56. o.).

⁽³⁾ HL C 85., 1997.3.17., 63. o.

⁽⁴⁾ HL C 68. E, 2004.3.18., 90. o.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett bizottsági közlemény a munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági irányelvek rendelkezéseinek gyakorlati végrehajtásáról (COM(2004)0062). Ez felmerül a ruhaipari, kereskedelmi, javítási, szálloda- és vendéglátó-ipari, pénzügyi szolgáltatások és igazgatás esetében.

2005. február 24., csütörtök

21. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a tagállamok különleges intézkedéseket hozzanak az egészségügyben dolgozók tú vagy más éles orvosi eszköz általi sebesülései megelőzésére tekintettel a vérrel terjedő kórokozók okozta, esetleg halálos fertőzések kockázatára (a biológiai anyagok 3. csoportja); megállapítja, hogy ezeknek az intézkedéseknek magukban kell foglalniuk a megfelelő kiképzést, a biztonságos munkahelyi gyakorlat kialakítását, illetve az éles orvosi eszközök használatához szükséges védőmechanizmusokat is alkalmazó orvosi technológiát, továbbá azt, hogy az Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség által adott érvényes útmutatást (FACTS 29, ISSN 1681-2123) kell figyelembe venni a védelem minimális szintjének meghatározásához; ugyanakkor azon a véleményen van, hogy a 2000/54/EK irányelv⁽¹⁾ további felülvizsgálatra szorul, hogy konkrétan a tűkkel és más éles orvosi eszközökkel végzett munka során felmerülő kockázatokra is kiterjedjen;

22. felszólítja a Bizottságot, hogy a megfelelő intézkedések megtételével csökkentse a „nem tipikus” munkaszerződésekkel járó egészségügyi kockázatokat;

23. hangsúlyozza a legutóbbi bővítés jelentőségét és méretét, és kifejezett aggodalmának ad hangot az uniós irányelveknek az új tagállamokban tapasztalható, néha meglehetősen kis mértékű alkalmazása miatt és megjegyzi, hogy az új tagállamoknak nagyon kevés idő állt rendelkezésére hogy meghozzák a szükséges intézkedéseket ezek gyakorlati végrehajtására, miközben a gazdasági és társadalmi átalakulásból fakadó problémákkal is szembe kellett nézniük; úgy véli, hogy az Unió minden munkavállalóját megilleti legalább az irányelvekben meghatározott szintű védelem;

24. megállapítja, hogy a munkavállalók magas szintű védelme a régi tagállamokat versenyhátrányba fogja hozni a Közösségen belül, hacsak nem biztosítják azt, hogy az új tagállamokban teljes mértékben végrehajtsák a közösségi vívmányokat és a gyakorlatban alkalmazzák az egészségvédelmi irányelveket;

25. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy ragaszkodjanak a közösségi vívmányok korlátozatlan formában történő gyakorlatba ültetéséhez, kezdetben a legjobb gyakorlat átadása, illetve mind a 25 tagállamra kiterjedő fokozott együttműködés útján, ahol pedig szükséges, ott a végrehajtást elősegítő konkrét intézkedések meghozatalával, továbbá kéri, hogy nyújtsanak gyakorlati segítséget minden, a megkívánt szintet még el nem érő tagállam, különösen az új tagállamok részére a megfelelő források biztosítása, a legjobb gyakorlat átadása, illetve tapasztalatcsere és fokozottabb együttműködés révén; ezzel kapcsolatban felszólítja a Bizottságot, hogy a Munkahelyi Biztonsági, Higiéniai és Egészségvédelmi Tanácsadó Bizottsággal együttműködve vizsgálják meg külön egy nyílt munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi koordinációs módszer bevezetésének lehetőségét;

26. sürgeti a Bizottságot, hogy késedelem nélkül készítsen cselekvési tervet, megjelölve a legalább a saját elemzésében említett problémák megoldása érdekében teendő következő lépéseket, és hogy mielőbb dolgozzon ki egy középtávú illetve egy hosszú távú stratégiát a további lépések tekintetében; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy közelebbről vizsgálja meg a munkahelyi egészségvédelem világméretű megközelítésének lehetőségét, ebben kitérve valamennyi kockázattípusra, mint például a stressz, a megfélemlítés, zaklatás, erőszak; emellett üdvözli a Bizottságnak a szexuális zaklatás és stressz tekintetében tett eddigi lépéseit; felszólítja a társadalmi partnereket a tagállamokban, hogy dolgozzák ki a munkahelyi megfélemlítés és erőszak legyőzését és a legjobb gyakorlaton alapuló tapasztalatcserét célzó saját stratégiáikat, mind uniós, mind pedig bilaterális szinten;

27. kéri a Bizottságot, hogy nyújtson tájékoztatást azokról a lépésekről, amelyeket azon tagállamok esetében szándékozik tenni, amelyek nem szolgáltatták a kellő időben mindazt az információt, amelyre kötelezték magukat;

28. aggodalmának ad hangot a munkaidőről és szolgáltatásokról szóló irányelv-javaslat kapcsán, különösen ami a munkaterhelés növekedését és az ellenőrzési lehetőségeket, a szélsőségesen rugalmas munkaidőt és az egyéni önkéntes kimaradás veszélyét illeti; minden olyan egészségvédelmi és biztonsági szabály-átdolgozást ellenez, amely nem garantálna az Unió minden munkavállalója számára azonos szintű védelmet;

29. kiemeli a Bizottságnak az olyan jogalkotási javaslatok előterjesztésére irányuló erőfeszítéseit, amelyek a meglévő egészségvédelmi irányelvek egyszerűsítésére és racionalizálására törekkenek azok hatékonyságának növelése és a vállalkozásokat az irányelvek végrehajtása során terhelő költségek csökkentése érdekében;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. szeptember 18-i 2000/54/EK irányelve a munkájuk során biológiai anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről (HL L 262., 2000.10.17., 21. o.).

2005. február 24., csütörtök

30. úgy ítéli meg, hogy a szociális partnerség felelőssége egyaránt hárul a társadalomra, illetve magukra a vállalatokra; felszólítja a munkaadókat és a munkavállalók szakszervezeteit, hogy biztosítsák a női dolgozók védelmét szolgáló jogszabályok megfelelő végrehajtását és különösen azt, hogy segítsék őket a családi élet és a munka összeegyeztetésében; felszólítja továbbá a szociális partnereket, hogy biztosítsanak kedvező feltételeket és megfelelő munkakörülményeket a terhes nőknek és a kismamáknak;
31. elfogadhatatlannak tartja, hogy három ország nem tett eleget a határozott idejű munkaszerződésekre vonatkozó előírások végrehajtásával kapcsolatos jelentéstevesi kötelezettségének;
32. úgy véli, hogy továbbra is jelentős igény mutatkozik a vállalatoknak nyújtandó specifikus és fokozott tájékoztatásra és útbaigazításra, valamint technikai segítségre;
33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2005)0057

Togo

Az Európai Parlament állásfoglalása Togóról

Az Európai Parlament,

- tekintettel a soros elnökség által az EU nevében a togói politikai helyzetről Eyadema elnök halálát követően 2005. február 9-én tett nyilatkozatra,
  - tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés társelnökei által a togói eseményekről 2005. február 8-én tett nyilatkozatra, Eyadema elnök 2005. február 5-i halálát követően,
  - tekintettel az ECOWAS, az Afrikai Unió és számos afrikai vezető által a togói helyzetről tett nyilatkozatokra,
  - tekintettel a Frankofónia Nemzetközi Szervezetének nyilatkozatára,
  - tekintettel az emberek és a népek jogainak afrikai chartájára,
  - tekintettel a togói alkotmány 65. cikkére, amelynek értelmében „ha a köztársasági elnöki poszt az elnök halála miatt megüresedik, az elnöki feladatokat ideiglenesen a nemzetgyűlés elnöke látja el”,
  - tekintettel a togói alkotmány 76. cikkére, amelynek értelmében „a kormányzati feladatok és a nemzetgyűlési mandátum gyakorlása egymással összeférhetetlenek”,
  - tekintettel a togói alkotmány 144. cikkére, amelynek értelmében „az átmeneti időszakban nincs lehetőség felülvizsgálati eljárás megkezdésére vagy lefolytatására”,
  - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel Gnassingbe Eyadema elnök 38 évig fennálló hatalmát követő 2005. február 5-i hirtelen bekövetkezett halála után a togói fegyveres erők 39 éves fiát, Faure Gnassingbét iktatták be elnöknek,
- B. mivel az ország alkotmánya szerint az elnöki hatalmat Fambare Ouattara Natchabának, a togói nemzetgyűlés elnökének kellett volna átadni, akinek 60 napon belül elnökválasztást kellene kiírnia,
- C. mivel az Eyadema Togói Népgyűlés (RPT) nevű párt által ellenőrzött togói nemzetgyűlést sietve hívták össze 2005. február 6-án, hogy visszamenőlegesen legitimálják Gnassingbe hatalomátvételét és módosítsák az ország alkotmányát annak lehetővé tétele érdekében, hogy Gnassingbe a következő három évben – apja hátralévő hivatali idejét kitöltve – kormányozhasson,